

Sentencja

Artykuł 7 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2003/86 z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin należy interpretować w ten sposób, iż pozwala on właściwym organom państwa członkowskiego na uzasadnienie oddalenia wniosku w sprawie łączenia rodzin perspektywiczną oceną prawdopodobieństwa zachowania stabilnych, regularnych i wystarczających środków, jakie powinien posiadać członek rodziny rozdzielonej, by zapewnić utrzymanie sobie oraz członkom rodziny bez korzystania z systemu pomocy społecznej tego państwa członkowskiego przez okres roku następującego po dniu złożenia wniosku, przy czym ocena ta opiera się na analizie zmian przychodów członka rodziny rozdzielonej w okresie sześciu miesięcy poprzedzających złożenie wniosku.

⁽¹⁾ Dz.U. C 46 z 9.2.2015.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 12 kwietnia 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret – Dania) – Caner Genc/Integrationsministeriet

(Sprawa C-561/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Układ stowarzyszeniowy EWG–Turcja — Decyzja nr 1/80 — Artykuł 13 — Klauzula „standstill” — Łączenie rodzin — Uregulowania krajowe przewidujące nowe, bardziej restrykcyjne warunki w dziedzinie łączenia rodzin dla członków rodzin, którzy nie są aktywni gospodarczo, i obywateli tureckich aktywnych gospodarczo przebywających i mających prawo pobytu w danym państwie członkowskim — Warunek wiążący tego rodzaju, że dają one podstawy do udanej integracji)

(2016/C 211/20)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Caner Genc

Strona pozwana: Integrationsministeriet

Sentencja

Środek krajowy, taki rozpatrywany w postępowaniu głównym, zgodnie z którym to środkiem warunkiem łączenia rodziny w przypadku pracownika tureckiego legalnie zamieszkałego w danym państwie członkowskim i jego małoletniego dziecka jest wytworzenie lub możliwość wytworzenia przez dziecko więzi z tym państwem członkowskim wystarczających dla umożliwienia mu udanej integracji, jeżeli dane dziecko i jego drugi rodzic zamieszkują w państwie pochodzenia lub w innym państwie oraz jeżeli wniosek o łączenie rodziny został złożony po upływie terminu dwóch lat od dnia, w którym rodzic zamieszkały w danym państwie członkowskim otrzymał zezwolenie na pobyt na czas nieokreślony lub zezwolenie na pobyt z możliwością stałego pobytu, stanowi „nowe ograniczenie” w rozumieniu art. 13 decyzji Rady Stowarzyszenia 1/80 z dnia 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia, załączonej do Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją, podpisanego w dniu 12 września 1963 r. w Ankarze przez Republikę Turcji z jednej strony i przez państwa członkowskie EWG oraz Wspólnotę z drugiej strony zawartego, zatwierdzonego i ratyfikowanego w imieniu tej ostatniej decyzją Rady 64/732/EWG z dnia 23 grudnia 1963 r.

Takie ograniczenie nie jest uzasadnione.

⁽¹⁾ Dz.U. C 65 z 23.2.2015.